

Mimořádná 2 2020

aneb

... test vodou?...

Mimořádná 2

5. – 7.6.2020

Zdravím všechny, koho ještě neomrzelo číst naše grafomanské výplody. Ano, tušíte správně, zase jsme vyjeli. A jako vždy se na následujících řádcích dozvíte i to, co se nestalo.

Sraz na tuto výpravu je na Hlavním nádraží. Aha, asi vám nějak nesedí datum výjezdu. Ano, oproti kalendáři je o týden zpožděn. Může za to Covid 19 a nařízená vládní opatření. Všechno to zasáhlo tak pitomě, že jsme museli některé výpravy zrušit a jiné posunout nebo dokonce nahradit. Tak třeba tahle je náhradou za výpravu Jarooslavnu která měla proběhnout právě minulý týden. Ale teď, když víme, jak to bylo minulý týden s počasím je nám jasné, že bychom ji beztak zrušili. Tak tolik k datumu konání.

Sraz na Hlaváku tentokrát proběhl bez jakýchkoliv zážitků. Prostě jsme se sešli, počkali na vlak, naložili kola a nechali se vézt na Tábor. Proč na Tábor, když v minulé zprávě se nadšeně říkalo, že pojedeme na Sever? To proto, že Mirka, která to měla v místě zorganizovat, měla nějaké potíže a všechno odřekla. A tato výprava je už rok připravená, jen ji spustit. Takže směr Tábor.

Dig.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Dení kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Praha	0	429	0	0	19

Jako všechny cesty vlakem je i tato poklidná a pohodová. Rozebíráme události ze světové i domácí scény, vyprávíme si o tom, jak koho zasahuje rozvolnění vládních opatření a podobně. To všechno až do příchodu průvodčího. Všichni ostatní v kupé, i ta hezká slečna, co seděla proti nám, se prokázali platnou jízdenkou a přišla řada na nás. Poprvé jsem použil aplikaci Českých drah a jízdenku jsem netiskl, ale nechal si poslat do telefonu. Dělalí to skoro všichni kolem, tak proč ne já. Už vím, proč ne já. Moje technika si nepovídá s technikou ČD. Jakmile štíplístek namířil svou krabičku na obrazovku mého telefonu, tato se okamžitě ztlumila a odmítala se rozjasnit. Průvodčí chvíli s krabičkou čaroval a dožadoval se plného jasu mého displeje. Telefon se nenechal přesvědčit. Pak jsme společně našli číslo jízdenky, to jsem konduktérovi nadiktoval a bylo... chvíli ticho. Pak se poptal, jak budeme platit kola. Rozezlilo mě to,

i když jsem to očekával. Již při nákupu jízdenek jsem se prodejní aplikaci nemohl dohodnout. Zadal jsem odkud a kam, termín a čas odjezdu, 2 osoby a v rozšířeném zadání zaškrtl jízdní kola. Potvrdil a zaplatil. Na mail mi přišla jízdenka. Všechno dobrý, akorát nikde ani zmínka o kolech. Jo, asi jsem to špatně zaškrtl, nic se neděje, a tak jsem klikl na odkaz Vrátit jízdenku. Odpověď dorazila okamžitě. „Jízdenka je stornována, účtujeme si poplatek 100% ceny jízdného.“ COŽE?!!! Tak tohle ne!! Nemám moc času, takže koupím jízdenku znovu a pořádně a tohle vyřeším později. Znovu jsem od nuly, aby si aplikace nepamatovala předešlé zadání, jsem spustil aplikaci nákupu jízdenek IDOS. Znovu zadal všechny údaje a znovu rozkliknul Rozšířené zadání. Pečlivě jsem zaškrtl, že chceme jízdní kola a potvrdil. Pro jistotu jsem se tam hned vrátil. Zaškrtvátko je zaškrtnuté, pod hlavním zadáním je napsáno 2 jízdní kola, tak jsem to znovu potvrdil, zkontroloval, že nápis nezmizel a dokončil nákup. Píííp! Dorazila jízdenka na mail. Otevřel jsem ji a byla na vlas stejná jako ta předchozí. Aha, tak možná, že to předtím bylo správně. Pořád se mi nelíbí, že tu není zmínka o kolech. No, necháme to koňovi, teď opravdu nemám čas. Píííp!!! Mail, storno jízdenky. „Vaše jízdenka byla stornována se storno poplatkem 0%. Částka vám bude vrácena do tří dnů na váš účet.“ No aspoň, že tak. A teď se ukázalo, že tam kola opravdu nejsou. Průvodčí z toho nedělal vědu a nechal nás to bez přírážky doplatit s tím, že jak se teď rozvolňuje, je možné, že některé části stránek pořád ještě nefungují. No dobrá, ale příště...!!!

Pokračujeme v cestě. Tento zážitek z ní ukrojil skoro deset kilometrů. Pak jsme si zase povídali. Akorát mě trochu mate, že Lenka pořád mluví o Českých Budějovicích. Jasně, na Jihu je pěkně, ale tam my přece vůbec nejedeme. Také říká, že Jih jede poprvé v životě. Tak to je dobře. Aspoň vím, kam směřovat další výpravy.

Dig.

Netuším proč mám zafixováno, že jedeme do Budějic. Pro mě je tento směr vlakem premiérou zde jezdím maximálně autem ze dvou důvodů - pokud vyrazím k moři či a jiným účelem směr jih. A to se tak často v mém životě bohužel, či bohudík nestává.

Lek.

Tábor. A jsme tu. Lenka trochu zmatkuje. Ve světle předešlého se moc nedivím. Také není na divení čas. Musíme vyložit bagáž a kola. A pak teprve si řekneme, co a jak. Ještě jsem požádal hezkou slečnu z protějšího sedadla, jestli by se mohla na chvíli vzdálit, neboť budu sundávat svou bagáž z police nad ní. Tu se ukázalo, že je i milá. Dokonce mi chce pomáhat. No, nechci ji nějak podceňovat, ale jsem přesvědčen, že by ji moje bagáž svou tíhou zlomila. Proto jsem s díky odmítl a zdvořile trval

na tom, aby se vzdálila z místa dopadu. Jen ustoupila, stáhl jsem bagáž a řízeně ji nechal dopadnou na sedadlo. Těžce to zadunělo a dívka se údivem zdvihlo obočí. Otočil jsem k ní hlavu a pokrčil rameny. Usmála se. Já jsem uchopil bagáž a vycloumal ji z kupé. Co se tam dělo pak, nevím.

A jsme na nástupišti. Vykládka kol proběhla v naprosté pohodě, a tak jsme je nastavili a připravili k jízdě.

Vlak tu pořád stojí, průvodčí a vlakvedoucí postávají na perónu u služebního vozu a povídají si. Přidal jsem se k nim a řádně rozmáznul zážitek s IDOSem. Kupodivu se nepřou, ale přidali se ke mně. Pak jsme ještě probrali naše ježdění a počasí a tak, a to už je i Lenka připravena k jízdě a tak... A tak hledáme, jak se dostat z nástupiště. Mají tu výtah. Ó jak skvělé. Ale moje Mašinka se do něj nevejde. Ó jak neveselé. Takže jako vždycky, schody dolů pomalu sdřncat, schody nahoru s dopomocí vyvléct. A jsme zase u výtahů a srovnání s Polskem!

Konečně jsme před halou. Nasedáme a jedeme. Nejbližší část nebude ani dlouhá, ani nijak nesnadná. Jedeme jen kousek na večeri do hospody U Nováků. Čekají tam na nás. Je 20 hodin, máme na to 30 minut.

Přejíždíme most přes nádraží a zanořujeme se do uliček Táborského předměstí. A než jsme se nadáli, jsme u hospody. Je 20:15. Mají tu pěknou předzahrádku, svítí slunce, je teplo, najíme se tady.

Servírka o nás opravdu ví a podivuje se počtu. Slíbil jsem 2 – 10. Když jsem pro kontrolu volal, jestli fungují, ještě nebyla uzávěrka účasti na výpravě. Zasmála se, když jsem řekl, že i ve dvou jsme schopni zdotat 15 večeri. Uvěřila, když jsem dodal, že tak za tři dny.

Ale mají to tu krásné. Klid, pohoda, podvečerní slunce, dokonce tu

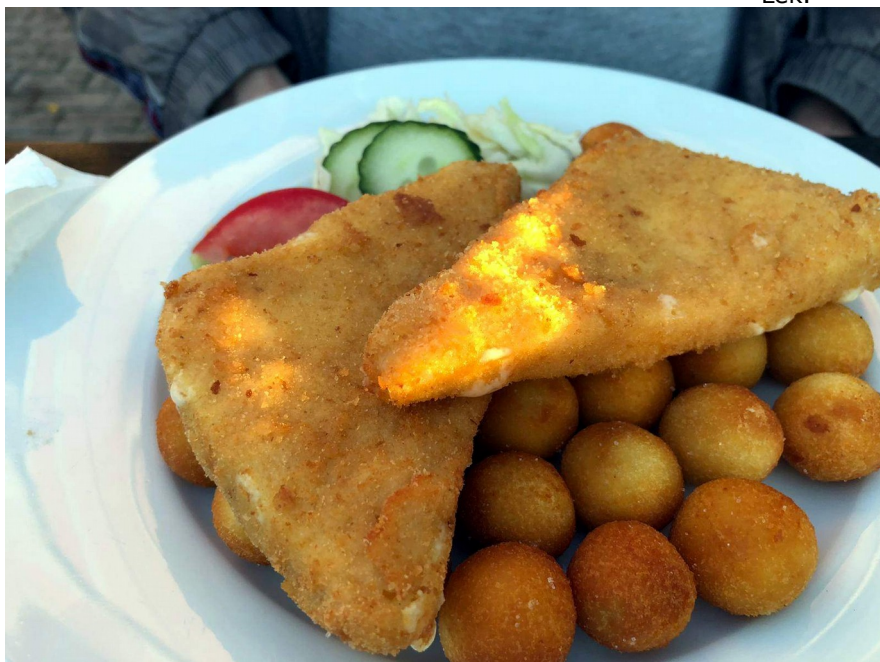

řvou ptáci, jídlo mají dobré, pivo taky, prostě takhle to má být.

Dig.

Krásná předzahrádka se zapadajícím sluncem. Kolem nikdo nikde. Vychutnáváme si tak zaslouženou večeri a opravdu si to užíváme.

Dojedli jsme, dokochali se, slunce zapadlo za střechy domečků, tak jo, pojedeme. Čeká nás kolem dvaceti kilometrů do místa plánovaného noclehu. Nebude to nic nezvládnutelného. Vybíral jsem to tak, aby to bylo co nejméně po rovině. A tak si to šineme stmíváním do dál. Je čas rozsvítit. Což u mě to není problém. Automatika se o to postarala sama, ale Lenka musí zastavit a všechno pozapínat. Zejména zadní bludičky přidělané na báglech. O jejich rozsvícení mám pochybnosti. Kdesi v hluboké paměti mám uloženo, že to posledně nešlo. A mám pravdu. Baterky jsou pryč. A přední? Svítí tak mocně, že jej přebije moje přední výstraha. Kromě toho osvětluje všechno kromě silnice. Myslím, že by bylo nanejvýš vhodné se tím po dojezdu zabývat. Půjčil jsem Lence svou žlutou reflexní vestu, aby byla aspoň trochu vidět a jeli jsme dál.

Dig.

Ano, ano technika není má silná stránka. Do příště to na MikroExpedici popravím, protože jet ve tmě bez pořádného světla může jen – doplňte si sami.....

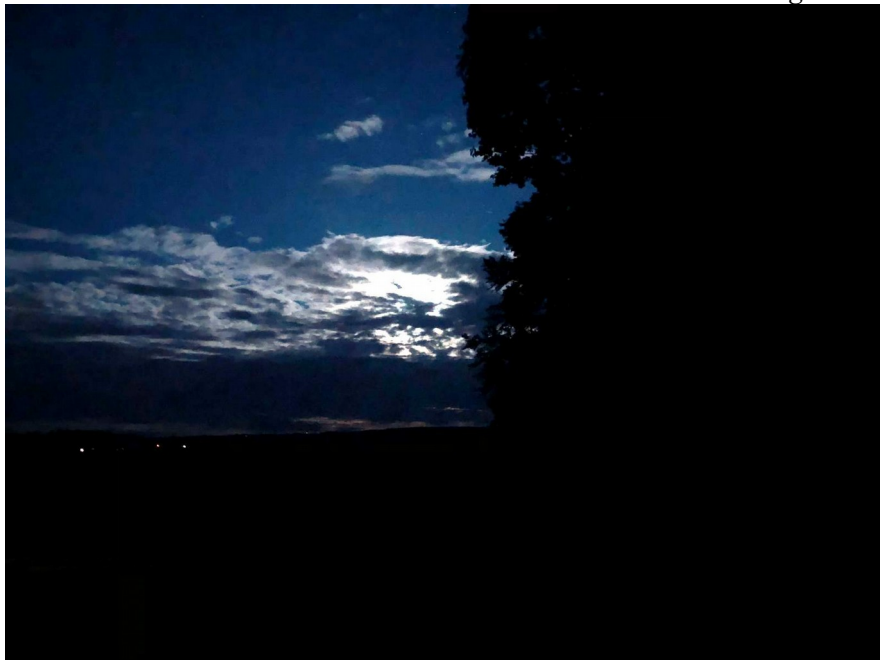
Lek.

A jelo se pěkně. Jsme zašití v porostu, nemůže na nás vítr, provoz je na nule, většinou jedeme po rovině, nebo z kopce.

Támhle píšou, že Chýnovské jeskyně. To znamená, že už jsme v oblasti noclehu. Avšak nic vhodného na spaní v dohledu. Zvolňujeme a zabýváme se průzkumem. Pořád nic. Křížovatka, cedule, že jeskyně doprava. Zatočili jsme. Vedle nás je pole. Prázdné a přehledné. A trochu je do kopce směrem od nás. A tam v dálí (200 metrů) je lesík. Tak tam.

Našli jsme vjezd na pole a onu nekonečnou vzdálenost dotlačili. Ale vyhráno nebylo. Na všechny strany je to z kopce. Našli jsme místečko, kde se to svažovalo nejméně a jali se stavět doupě. A je vidět, že Lenka od Expedice hodně zapomněla. Nevadí, je postaveno, ještě jsem dotáhl šňůry a věnujeme se zahájení nočních činností. Převléknout se do spacího, sezobnout nějaký mlsek zapít to vínkem, probrat právě prožité a konec.

Dig.

No především už měsíc docela prší a všude je mokro a navíc je to tu poněkud z kopce. Lek.

Ne na dlouho. Kolem půlnoci se zvedl vítr. Velmi hlasitě cloumal s plachou a lomcoval s celým doupětem. Opravdu hodně toužím po klidném zákoutí uprostřed válcoven vlnitého plechu. V tom kraválu tady se nedá spát. Pozitivní je, že neprší. Tedy si můžu beztréstně skočit za roh.

Při návratu jsem měl úmysl dotáhnout šňůry. Zejména u plachty. Ale není kam. Jsou našponované, že to už dlouho takhle nepamatuju, koliky pevně vězí v zemi, není co řešit. Vzhůru dolů, do spacáku. Teda rovný to tu fakt není. Dost sjíždím. Ale nakonec jsem se s terénem nějak vypořádal a za rachotu plachty zvolna usínám. Probudilo mě ticho. Kolik asi může být? Na východě je ještě tma... Dig.

I když se vítr snažil seč mohl, jsem za chvíli v limbu. Co se dělo dál netuším, ale faktem je, že ráno bylo doupě tak, jak má být vítr, nevítr. Že bychom jej přece jen postavili správně? A protože Dig má ještě půlnoc, vysoukám se tiše ze spacáku a opouštím doupě. Jdu

rekognoskovat terén. A nestačím se opět divit. Sluníčko svítí, ptáci řvou a ty výhledy! I ten malý kopeček stačil, aby pokud se rozhlédnu tak kam až oko dohlédne jsou panoramata jedna báseň. A tak se rozhlížím a rozhlížím. Po delší době kochání se vracím k doupěti. Dig by už mohl vstávat...
Lek.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Dení kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Pacova Hora	45	452	23	16	22 - 11

Ráno 6.6. sobota

Probudil mě nějaký strojový zvuk. Aha, to je můj telefon, a oznamuje mi, že skončilo noční hájení před hovory, příchozími SMS i jakýmkoliv zvukem z WhatsApp. No to jsem rád, že nic nezaspím! Ale co, svítí slunce, teplota vzduchu je celkem v pořádku, ani rozlámanej nejsem, a tak se válím. Všechny ty pípací věci zkontroluju později.

Za nějaký čas se pohnul tepelný štít a objevilo se oko. Lenčino. Nejsem si jist kolik toho vidí, ale netváří se nepřátelsky. Štít se pohnul znovu a vykoukla hlava a pronesla cosi o ránu. Nejsem si jist, zda dobrém. A pak už to pomalu šlo jako každé ráno v doupěti. Odhodili jsme plachtu a zabývali se snídaní. Lenka v dolní části ležáku cosi spokojeně chroupala a hleděla do dáli. Odtud to vypadá jako snídaně na terase s úchvatnými výhledy. Já si spokojeně ležím a žízlám rohlík se salámem. Svítí slunce, je azúro, teplota odhozením plachty o dost poklesla, ale i tak je dobře.

Dojedly jsme, přendali se do jízdního, zabalili, co jsme večer rozkrámovali a připravili se k jízdě. Ještě malá technická, vyměnil jsem Lence sedlo. Vyvezla ho s sebou, že jej vyzkouší a pak se uvidí. Tak, hotovo a jedem.

Nejdříve zdoláváme pole. Tentokrát dolů, takže v podstatě bez námahy. Dole najíždíme na silnici, abychom zdolali dalekých 150... metrů, ke vstupu do jeskyní. Je skoro devět, a tak snad brzy otevřou.

A jsme tu. První prohlídka začíná v devět patnáct. Koupili jsme vstupenky a zbylý čas jsem věnoval listování v telefonu, abych zjistil, kterej lotr mě to ráno vzbudil. A mám to. Vzbudil mě mail od ČD. No to snad ne! Otevřel jsem jej a četl: „... na vašich místech se našly cyklistické rukavice...“. ??? Lenko?

Dig.

No nechala jsem je ve vlaku (měla jsem přeci zafixováno, že vystupujeme v Budějicích, takže v Táboře to pro mě byl poněkud fofr) a považovala je již za odepsané. Holt dobří lidé ještě žijí, takže se s nimi zřejmě znovu potkám....

Lek.

Hmm, takže Lenka má zaděláno na další honičku. Tady se zatím sešikovalo i s námi asi deset lidí chtivých prohlídky. Hlásil se k nám mladý klučina s rouškou a označením České speleologické společnosti. Aha, průvodce. Kontroluje vstupenky, a dává instrukce o nošení roušek a povinném použití dezinfekce, která se nachází támhle. Tím jsme přišli na to, že Lenka ztratila také roušku. To jsme vyřešili tak, že jsem jí půjčil svůj šátek. Tak a snad konečně půjdeme dovnitř.

Dig.

Mladý klučina docela poutavě povídá a provádí nás zajímavými podzemními prostory. Je tu slušné převýšení a je na co se koukat. Příroda je holt čarodějka. Bohužel jsme nemohli fotit, takže kdo chce vědět o čem to je, nechť použije internet, anebo si sem zajede. Po prohlídce nasedáme na kola. Hurá do sedel! Jede se skvěle neboť v okrese Tábor se o silnice dokáží postarat. Až na ten vítr. Dost to fouká, ale v noci to bylo mnohem horší malém nám to urvalo plachtu. Máme tu první výšlap po svých s vlečením naloženého kola. Odměnou je pro nás famózní sešup do údolí. Technika říká, že to bylo dlouhé 6 km. Zastavujeme v rohové restauraci v Mladé Vožici. Potřebujeme doplnit tekutiny já čaj s rumem a Dig grog a pivo. Dopito a frčíme dál. Terén se

mírně vlní, a tak se jede dobře. Míjíme několik docela malebných vesnic až se dostáváme na dohled k vrchu Blaník, Ano k tomu, z něhož mají povstat rytíři v okamžiku, pokud bude české zemi nejhůře. Dig mi ukazuje vysoký kopec umístěný na v tu chvíli hodně vzdáleném horizontu. Při představě že tam vláčím sebe a kolo vrtím hlavou. Rozhodně nemusím mít vše! Před Vlašimi mě Dig překvapuje řka: „Mám dost, nejede mi to.“ Vracíme se zpět do místní samoobsluhy s vietnamskou obsluhou. Dig doplňuje cukr a já spořádám jeden banán. Čeká nás táhlý kopec do Vlašimi a tam oběd. A už jsme tu. Restaurace s velmi nápaditým názvem Blaník, rozhodně pamatuje lepší časy. A opět Vietnam.

Lek.

Já jsem s výběrem a kvalitou pokrmu spokojen. Tak a co dál? Dál tu máme zámek ve Vlašimi. Nikdy jsem tam nebyl. A to proto, že Vlašim leží na jižní návratové trase, a kromě oběda jsme se tu nikdy nezdrželi déle.

Dojeli jsme k bráně a dál po svých došli na nádvoří. Aha, tak tady to nejspíš neklapne. Je to tu víc uzavřený než otevřený. Tak nic. Lenka přinesla letáčky a mapky z infocentra, trochu jsme se v tom povrtali a dospěli k závěru, že nemá cenu se tu dál zdržovat.

Pokračujeme po trase. Zatáhlo se a trochu pofukuje. Zatím nic zvláštního. Jedeme po silničkách čtvrtých tříd do Ctiboře. Podle příprav zde měla být večere a nocleh. Ale protože při předodjezdové kontrole jsem zjistil, že tu nefunguje hospoda (před rokem fungovala a dle řeči, které vedli kolegové z práce to tu docela žilo), posunul jsem nocleh o 9 kilometrů dál, za Český Šternberk. Vesnicí jsme projeli a dostali se do kopcovatého terénu. Ale my fiškusové se rozhodně nebudeme namáhat, když nemusíme. Trasu jsem vedl podél Blanice. Ano, je to tu o dost pohodlnější. A to je dobře. Chtělo by to být urychleně ve Šternberku. Ve vzduchu je cítit voda. A asi jí bude hodně. A tak zvýšeným úsilím upalujeme po silničce a najednou skončil asphalt. Hmm, a je to. Už chvíli prší, a tak jedeme v pláštěnkách. Žádný velký luxus. Ale před přímou vodou to chrání. Teď jsme radikálně zpomalili. Kromě toho, že je to tu po lesní cestě to také značně stoupá. Tedy si na zimu rozhodně ztěžovat nemůžeme. Ale vody je stále víc. Vyškrábali jsme se na kopec a najeli na asphalt. Lenka vznesla požadavek, že co nejdříve do hospody. Do tepla a k čaji, nebo grogu, nebo čím tam prohřívají turisty. Po návštěvě hradu vůbec netouží. Škoda. Jsme tu brzy, poslední prohlídku bychom dali.

Překulili jsme se přes vrchol a fiiiiiááááá dolů. Jede to moc pěkně. Akorát musím brzdit. Rychleji proudící vzduch se ze mě snaží servat pončo a způsobit tak moje těžké namočení. I tak jsme za chvíli projeli bez povšimnutí kolem nájezdu na hrad. A za pár metrů jsme ve vesnici. Hned na kraji je vjezd do dvora hospody. Zajel jsem tam. Lenka je těsně za mnou. Aspoň doufám. Díky ponču a tomu, jak různě vlaje, nemůžu používat zrcátko. Brzdím u stojanu a zamaňoval jsem tak, abych stál bagáží pod stříškou. Lenka nikde. Vyšel jsem před bránu, ale nikde ji nevidím. Za chvíli telefon. Že prý kde jsem, že Lenka stojí před chodem.

Navedl jsem jí zpět a začal se zabývat tím, kam si sedneme. Uvnitř je úplně plno, tady venku jsou velké slunečníky, teď deštníky, ale jsou tak nešikovně, že některé stoly vůbec nekryjí a jiné jen tak, že stůl a jedna lavice. Na druhou stéká vše, co spadlo na deštník.

Po dost dlouhé době se několik míst uvolnilo, a tak se na ně přesunujeme. Lenka zjistila, že má úplně mokrý spacák. No, žádný div. Má ho jen v obyčejném obalu bez igelitového krytí. A mám dojem, že bude mít i zaplavenou hlavní bagáž. Taky jí nemá úplně vodotěsně zavřenou, což potvrzuje kus hrdla s víčkem od PET láhve koukající ven. Dali jsme si čaje, grogy a zdejší piva. Jako jo, dobrý, ale nejsem spokojen s vývojem situace. Uvnitř v lokále se uvolnilo místo a trojice mladých servírek nás poprosila, abychom se přesunuli tam. Zvlášť jedna o to moc stála. Ta, co obsluhovala přímo nás. A teď proč nejsem spokojen. Znáám to tady a vím, že nejbližší nocleh může být až u obce Bělokozly. Což jsou asi čtyři kilometry. Dále jsme důkladně prostudovali meteoradary. Všechny mluví stejnou řečí, a sice, že za chvíli přestane pršet. Toto dobrodiní je tak maximálně na dvě hodiny, pak má pršet celou noc. Ráno se má vyčesit, ale žádná hitparáda. Kromě toho jsem při parkování a kontrole zjistil, že mám v druhé nástavbě trhlínu dlouhou asi 30 cm. Nějak netuším, kde jsem k ní přišel, ale dobře vím, že to znamená kompletně mokrý ležák, včetně tepelného štítu a z velké části také plachta nebude suchá. K tomu Lenčin mokrý spacák... hmm, tohle nedáme. Rozhodli jsme se jednomyslně: Díky technickým potížím to vzdáváme. Přejedeme do Benešova a odtud vlakem domů. A to hned! Ať to do těch dvou bezdešťových hodin stihneme. V rychlosti srovnáváme účet a honem na cestu.

Dig.

No, po cca hodince ve vyhřáté restauraci a po dvou grozích se mě do toho krpálu opravdu nechce. Nechám Diga Digem - nechť si šlape a já jdu po svých. Všude je po vydatném dešti mokro. Je mi jasné, že ta chvíle bez deště nebude navěky a tak se snažím do toho šlápnout seč se dá.

Lek.

Jenomže ono to honem zase nebude tak hrrr. To, co jsme sem sletěli, teď musíme zase vyšlapat. Chvilka rozjezdu a koukám, že mi to jede překvapivě dobře. Sunu se nahoru závratnou sedmičkou, ale celkem v poklidu. Lenka mi zmizela někde za zádí. Mám na sobě pončo, takže do zrcátka nevidím a celý se otočit nechci, abych si nerozhodil jízdní pohodu. A tak si šlapu a zanedlouho jsem na křižovatce nahoře. Mají tu krytou autobusovou zastávku. Zaparkoval jsem u ní a sedl si dovnitř a zahájil odpočinek. A je tu zklamání. Neuběhlo ani pět minut a Lenka je tady. No nic. Pojedeme. Je to furt dost nahoru, ale už ne tak jako sklon k hradu. Za necelou čtvrt hodinu jsme v Divišově. Ano, oblíbený průjezdní bod, dvě hospody, pár kilometrů k bývalému opěrnému bodu v Ostředku... Jedeme dál.

Dig.

A opravdu makáme. Jednou už jsme dnes pořádně zmokli a vyzkoušeli si že na kole v pláštěných to není žádná hitparáda. Přesto se koukáme kolem a opravdu je co k vidění. Kam oko dohlédne je zvlněný terén s kopci a kopečky a malebnost okolí ruší pouze blízkost dálnice D1 – a to jak zvukem (ty autáky nadělají ale randál) a dálnice zde i protíná onu malebnou krajinu kolem. Holt civilizace. Jak jsme správně předpokládali, sucho shora dnes opravdu nehrozí. Opět začíná docela

vydatně pršet, znovu nasazujeme pláštěny, naštěstí je to odsud do Benešova už jen něco více než 10 kilometrů. To již dáme! Lek.

Nad Divišovem se to zlomilo a jedeme zase dolů. Sice dlouho, ale aspoň já relativně pomalu. To pončo dělá ve vyšších rychlostech neskutečné věci. A poslední, co potřebuju je se tu někde vyválet. Pohoda končí na křižovatce, kde ostrá pravá a už je vidět Benešov. I k němu se sjíždí dolů. A přestože se hodně krotím, jsem tu podstatně dříve než Lenka. Aspoň mám čas na orientaci v navigaci. Nějak to nechápu. Znáš to tu a na nádraží je to tudy. Navigace tvrdí, že ne a že rovně nahoru.

Dig.

Sjezd z kopce byl parádní, ale já si jej tentokrát moc neužila. Bojovala jsem s pláštěnou, mokrem a touhou mého kola se na kluzkém povrchu smýknout... Takže raději pomalu a jedu na jistotu. A počasí se dnes opravdu posmívá - jako naschvál - jakmile jsem míjela cedule Benešov a dál - ulice nádražní uzavřena - lijavec přestal. Přesto mám do suché pohody hodně daleko a těším se do vlaku. Lek.

Když přijela Lenka, zmínila se o ceduli, že Nádražní je uzavřena. Aha, to bude ono. Nevadí. Vezmeme to z druhé strany kolem zimáku a pivovaru. Pak to sekneme nahoru a tím to objedeme. Krásné, že? Opravdu jsme tak jeli. Trochu jsem se zapomněl zmínit, že to bude do kopce. A je to do kopce. A už docela v nohách cítím dnešní kilometráž, zejména strhující závěr ze Šternberka do Divišova. A navíc, jak koukám, krásně jsme se všemu vyhnuli, ale z našeho směru se k nádraží dostat nedá. Je to tu mohutně rozkopané a staví se tu autobusák. To je teda výhra. Hledáme teda další skulinu kudy se k nádraží prosmeznout. A máme ji. Je to myší díra mezi plotem a domem, tak úzká, že si musím najet nadvakrát, pak zdolat chybějící silnici a jsme tu. Benešov nádraží. Stihli jsme to akorát. Zatím neprší, ale zataženo je. Lenka koupila lístky a jak teď na druhé nástupiště? Podchodem? Ani nápad! Kousek od nás jsou přejezdy pro ještěrky. Dostat se k nim není jen tak. Jsou za plotem a mijíme několik cedulí se zákazem vstupu. Nicméně za značné ostráživosti jsme dojeli na nástupiště, kde stál přistavený vlak. Tentokrát pojedeme pantákem. To znamená, že najedeme s kolama až dovnitř, nikdo nám do toho nebude žvanit a posadíme se kam budeme chtít.

A je to. Kola jsou zaparkována v prostoru pro kola a kočárky, my sedíme na prvních sedadlech v dolní části, na stolku je svačinka a vlak se rozjíždí. Kontrola jízenek proběhla v pohodě, průvodčího jsme moc nezajímali, pár lidí, co přistoupilo si nás nevšímalo, je to paráda. A tak celou hodinu probíráme, co jsme to vlastně zase spáchali a jak by to asi bylo, kdyby nedošlo k několika zásadním technickým chybám. A jsme ve Vršovcích. Já tady končím. Lenka pokračuje na Hlavák a pokud bude hrdinka a dostihne kořist ducha, pojedete na Prosek po svých ...Dig.

Ve vlaku jsem vyměnila mokré ponožky a dojedla zbytky zásob. Cesta do Prahy příjemně ubývá a já opět blahořečím naší intuici a chválím prozíravé rozhodnutí. Dnešní noc by v tom mokru nestála za nic. 90 ujetých kilometrů sice v nohách cítím, ale ještě bych jich pár dala. Ale za sucha. Tak jsem se ani nestačila pořádně rozkoukat a jsme v Praze. Dig vystupuje a já pokračuji na Hlavák a zřejmě uhodnete, že i dál metrem na Prosek. Mokro a kolo se prostě dohromady příliš neslučuje.

Lek.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Dení kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Benešov u Prahy	71	542	90,3	15,6	14 - 19

Celková technická data:

Účast
Oficiálně přiznaná
kilometráž
Příště

Dva Mimořádní podruhé: Dig a Lenka

113 km

MikroExpedice

Trasa výpravy		
Praha	Domamyšl	Vlašim
Tábor	Bradáčov	Ctiboř
Jeníčkova Lhota	Rodná	Libež
Ratibořské Hory	Radvanov	Český Šternberk
Dub	Mladá Vožice	Šternov
Makovice	Šebířov	Divišov
<u>Pacova Hora</u>	Kamberk	Struhařov
Cýnovské jeskyně	Předbořice	Benešov u Prahy
Dolní Hořice	Louňovice p. Blaníkem	
Hartvíkov	Kondrac	

Osoby, jejich zkratky a písmo:

Vlad'ka (Vlo), *Jarda (Jaš)*, Dig (Dig), Kachna (Jak), Lenka (Lek),
Jiné (doprovodný text, nebo text převzatý z jiných materiálů)

*Za Mě? No, jen ten neslavný konec... A taky ty atrakce, co nevyšly.
Na druhou stranu máme důvod se tam vrátit a pořádně to prošmejdit. Ale*

jinak dobrý. Ještě musím odstranit vzniklé škody a můžeme zase vyjet. Jo, a co vlastně to nové sedlo? Dig.

Za mě – no opět jsme si dokázali, že je možné za den ujet cca 100 kilometrů, a to i v kopcovitém terénu docela bez větších problémů. Souhlasím s Digem, že těch atrakcí je škoda, ale příště to určitě napravíme. Nechceme pouze polykat ty kilometry a cestu si neužít. Chceme prožít vše zajímavé okolo a to i za cenu, že ta stovka denně nebude. Nezávodíme. Kromě zkušenosti s deštěm jsme si ale vyzkoušeli i možnosti naší improvizace. Ne vždy se naplánovaná trasa jede po posledního detailu bez jakýchkoliv změn. A správné rozhodnutí ve změněné situaci je velmi cenné. Takže sice se vše nevyvíjelo dle plánu, ale výsledek byl za daných možností více než dobrý. Už se těším na další (pokud možno suché) vyjíždky.

PS.: Nové sedlo jsem si koupila. Dospěla jsem k závěru, že si jej zasloužím a pojede se mě zase o něco lépe. Lek.

Náhled na trasu (plná verze)

Trocha účtařiny:

35 /
M 43 11 99 11
29 /

Provozovna
IČO: 28477316 DIČ: CZ28411122544

06/06/2020 15:24:27 Číslo účtenky: 8770
Prodejna 11
Pokl. zařízení: Pokl 1
Stůl 3
User1

D1-STAROPRAMEN 11 0.5L	29.00Kč
1 x 29.00	
K3-Caj vietnamský	35.00Kč
1 x 35.00	
M43-Kureci stehno se zeleninou	198.00Kč
2 x 99.00	

Celkem 262,00 Kč

Hotovost 262.00Kč
Vráceno 0.00Kč

DPH 21.00% Základ	23.97Kč
DPH 21.00%	5.03Kč
DPH 15.00% Základ	202.61Kč
DPH 15.00%	30.39Kč

FIK 4abafcd4-7c5a-4dd8-b558-047d95721ee3-02
BKP 2FDAC95E-2BA9EA9D-C9EFBB8B-E2E50913-6E12F2C5

Evidence v běžném režimu

Otevírací doba
Ut-čtvrtek 10h-22h

pa-so 10h-23h Ne-PO 10h-20.30h
DĚKUJEME VÁM ZA NÁVŠTĚVU

Hostinec Na Ružku
Jana Jeníka z Bratřic 94
Mladá Vožice, 391 43
IČO:00793531

Mn. Položka	Celkem
Caj	30.00Kč
Grog	38.00Kč
Tuzemsk 4cl	28.00Kč
0.5l Staropramen Extra chmelena 12	35.00Kč
0.5l Staropramen Extra chmelena 12	35.00Kč

DPH ve zvláštním režimu

Celkem: 166,00 Kč

Číslo účtenky: 201605178
Stůl: 1eva 1
Cas: 6.6.2020 12:08:56 SEC
Pokl: null Pokladni: Ctsnrk
Platba: Hotovost

Účtenka je také online na:
<https://kasafik.cz/FKR-SMVC-KGA>
OVERVACI REZIMU. NEJEDNA SE O FISKALNI DOKLAD

www.na-ruzku.eu

České dráhy FK097 0999
1154 *0550-535 FK0999 ÚPOK000659
06.06.20 20.00 Benešov u Prahy
Osob. 1 Trida 2
ZNAVAZDLO Km: 46
Z. Benešov u Prahy
Do: Praha-Vršovice
Pres: Cerciary
Plati od: 06.06.20
do: 07.06.20 06.00

Jízdu nutno nastoupit 1 den pla.n.

217
06.06
02568
Sazba DPH 10%
ZOD: 62588/79930
Cena Kč 31,-
Hotové

České dráhy FK097 1000
1154 *0550-536 FK1000 ÚPOK000659
06.06.20 20.03 Benešov u Prahy
Flexi zakladni Osob. 1 Trida 2
jednosmerná Km: 49
Z. Benešov u Prahy
Do: Praha hl.n.
Pres: Cerciary
Plati od: 06.06.20
do: 07.06.20 06.00

Jízdu nutno nastoupit 1 den pla.n.

217
06.06
02568
Sazba DPH 10%
ZOD: 62588/79930
Cena Kč 31,-
Hotové

RESTAURACE POD HRADEM
lesky Sternberk 13, 257 26 Český Sternberk
IČ: 28863119, DIČ: CZ28863119

Stůl : 8 Účet : 43

x 42,00 Kč	rná Barbora 12*0,4l	84,00 Kč
x Fanta 0,5l	x 49,00 Kč	49,00 Kč
x (Grog s citronem	x 49,00 Kč	98,00 Kč

Celkem 231,00 Kč

EUR0	231,00 Kč
10,00 EUR	
na včetně 15% DPH	49,00 Kč
toho DPH 15%	6,39 Kč
na včetně 21% DPH	98,00 Kč
toho DPH 21%	17,01 Kč
na včetně 10% DPH	84,00 Kč
toho DPH 10%	7,64 Kč
LDVE	231,00 Kč

09:51 06.06.2020 FK099A
POS Touch 15 11
--> TIP IS NOT INCLUDED <--

Zpracováno: Vectron Systems CZ
Řekujeme za návštěvu!
www.frodnadum.cz
Tiskna je evidována v běžném režimu.
Provozovna: 71, Pokladna: Zboudka

© Hell's Tour_{club} 2020
Dig & Lek
Neprodejné
e-mail: hells1020@seznam.cz

